סידור חב"ד לימות החול — תפילין

אחר שלבש הטלית גדול יניח תפילין כדי שיהיו עליו לפחות בשעת קריאת שמע ותפילה ויכוין בהנחתם שצונו הקב"ה לכתוב ד' פרשיות אלו שיש בהם יחוד שמו ויציאת מצרים כדי שנזכור נסים ונפלאות שעשה עמנו שהם מורים על יחודו ואשר לו הכח והממשלה לעשות בעליונים ובתחתונים כרצונו. וצונו להניחן על הזרוע כנגד הלב ועל הראש נגד המוח כדי שנשעבד הנשמה שהיא במוח וגם תאוות ומחשבות לבנו לעבודתו יתברך שע"י הנחת תפילין יזכור את הבורא וימעיט הנאותיו:

יש נוהגין להניח תפלה של יד מיושב מטעם שנתבאר בזוהר ומברכין ג"כ מיושב:

מקום הנחת תפילין של יד ביד שמאלו בגובה הבשר שבפרק שבין המרפק שקורין עלינבויגי"ן להכתף וזה המקום נקרא קיבורת ולא יניחנה למעלה מחצי הפרק ולא למטה בתחתיתו ממש למטה מן הקיבורת שנאמר ושמתם את דברי אלה על לבבכם צריכה שתהא שימה כנגד הלב וזהו קיבורת שהוא מכוון ממש כנגד הלב. ולכן צריך שיטה את התפלה של יד לצד הגוף מעט בענין שכשיכוף את זרועו למטה תהא התפלה של יד מכוונת נגד לבו ממש ויזהר שלא יהיה דבר חוצץ בין התפילין לבשרו:

אסור להסיח דעתו מהתפילין כל זמן שהן עליו ואינו נקרא היסח הדעת אלא כשעומד בקלות ראש או שחוק ושיחה בטילה שהרי זה מפיר יראה אבל אם מתעסק בצרכיו ויראת ה' היא תקועה בלבו להזהר מכל חטא ועון בעסקיו שלא למרות עיני כבודו ח"ו לא נקרא היסח הדעת אע"פ שאין דעתו ממש על התפילין ולכן מצות תפילין להיות לבוש בהן כל היום כולו וחייב אדם למשמש בתפילין בכל פעם שנזכר מהם שעל ידי זה יהא נזכר על האזכרות שבהם ויזכור את ה' לשעבד לו הלב והמוח ולא יבא לידי היסח הדעת גמור שהוא קלות ראש ושיחה בטלה אך מצוה מן המובחר שלא להסיח דעתו כלל מהן ולמשמש בהן בכל עת גם בעוד שדעתו עליהן בכדי שלא יבא לידי היסח הדעת כלל וכלל. זולת כשעוסק בתורה ובתפלת י"ח שאז אין בהם משום היסח הדעת ואעפ"כ בכל פעם שנזכר מהן ימשמש בהן:

ואחר הנחת התפלה של יד על הקיבורת קודם שמהדקה יברך:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו, וְצִוָּנוּ לְהָנִיחַ תְּפִלִּין:

ויכוין לפטור גם את של ראש ואח"כ יהדק הרצועה בתוך הקשר כדי לקיים מצות וקשרתם לאות על ידך שהוא מצות ההידוק על היד עצמו בקשר זה שהרי הידוק זה על היד נעשה עם הקשר ויזהר שלא יזח הקשר של יו"ד מן התפלה של יד ורשאי לכרוך הרצועה סביב התיתורא כדי לחזקה על היד אבל לא סביב הקציצה ואח"כ עושין שבעה כריכות על פרק הזרוע המחובר אל היד ואח"כ

יניח את של ראש בגובה הראש ויזהר שיהא באמצע רוחב הראש ממש שהרי אמרו קדש והיה כי יביאך מימין ושמע והיה אם שמוע משמאל ובתפילין דרש"י שהפרשיות כסדרן אין בין ימין לשמאל אלא משהו דהיינו החריץ שבין והיה כי יביאך לשמע על כן צריך ליזהר בזה מאד וגם צריך להשגיח ולראות בחריצים שבין הבתים אם נדבקו מעט בדבק בשגגת הסופר יזהר להפרידם בנחת בראש סכין דקה וחדה שיהיו נפרדים בין בית לבית עד למטה ממש ולכן מעבירין גיד התפירה בין בית לבית למטה ממש בכדי להבדיל בטוב ושלא יתדבקו כדאיתא בגמרא ופוסקים הובאו בב"י ובכתבי האר"י ז"ל:וצריך שיהיה הקשר של תפילין של ראש מאחורי הראש בגובה העורף באמצעו נראה כעין דל"ת לצד חוץ שהיא לעין הרואה מלאחריו כעין דל"ת בכתיבתו: ואם שח בין תפלה לתפלה יברך על של ראש:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו, וְצִוָּנוּ עַל מִצְוַת תְּפִלִּין:

במה דברים אמורים כשדבר מענינים שאינן לצורך תפילין אבל אם הפסיק בענינים שהם נצרכים לו להנחת תפילין אין צריך לחזור ולברך על של ראש. ולכתחלה אין להפסיק כלל אלא אם כן אי אפשר בענין אחר ולכרוך הרצועה סביב הזרוע לא הוי הפסק כלל שזהו מענין המצוה עצמה אבל בענינים אחרים אפילו הפסיק בדברי קדושה הוי הפסק אף על פי כן אם שמע קדיש או ברכו או קדושה בין תפילין של יד לתפילין של ראש מותר להפסיק ולענות עם הצבור ואע"פ שגורם ברכה אחרת על של ראש ואסור לגרום ברכה שאינה צריכה לפי שיש אומרים שמברכים לעולם על של ראש על מצות תפילין אף אם לא שח בינתים ואף שאין לנהוג כן לכתחלה דספק ברכות להקל מכל מקום לענין איסור גרם ברכה שאינה צריכה כדאי הם לסמוך עליהם שלא לבטל מעניית דבר שבקדושה: אחר שהניח תפילין של ראש יכרוך ג' כריכות על אצבע האמצעי. בתחלה כריכה אחת על פרק האמצעי ואח"כ שתי כריכות על הפרק התחתון (וכורך המותר על כף היד) ובסוף הכריכות יקשור: